

Sygn. akt I C 1031/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Raciborzu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Olszewski

Protokolant: sekretarz Krzysztof Pawera

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2017 roku w Raciborzu

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Funduszu (...) we W.

przeciwko: M. F.

o zapłatę

I. oddala powództwo,

II. zasądza od powoda (...) Funduszu (...) we W. na rzecz pozwanego M. F. kwotę 137,00 (sto trzydzieści siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1031/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 czerwca 2016 roku powód (...) Fundusz (...) we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. F. kwoty 321,59 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu powód podniósł, że nabył wobec pozwanego roszczenia z tytułu umowy pożyczki z dnia 02 lutego 2014 roku, zawartej przez pozwanego z (...) Spółką ograniczoną odpowiedzialnością w W..

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 marca 2017 roku (k. 58-59) pozwany M. F. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany podniósł, że pozwany nie udowodnił dochodzonego roszczenia, w tym, że zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę pożyczki. W ocenie pozwanego powód nie udowodnił również, że zawarł umowę cesji pożyczki.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 lipca 2015 roku (...) Fundusz (...) we W. zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę przelewu wierzytelności.

Dowód:

- umowa przelewu wierzytelności – k. 22-25.

W dniu 21 czerwca 2016 roku (...) Fundusz (...) we W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu, w którym oświadczył, że w dniu 06 lipca 2015 roku nabył od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wierzytelność

wobec M. F., z tytułu umowy pożyczki z dnia 02 lutego 2014 roku oraz, że wysokość zobowiązania M. F. na dzień wystawienia wyciągu wynosiła łącznie 321,59 złotych.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu (...) - k. 27.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie powołanej powyżej dowodów z dokumentów.

Mając na uwadze ustalony w sprawie stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał powództwo za bezzasadne. Dochodząc do powyższej konstatacji Sąd Rejonowy kierował się następującym rozumowaniem.

Według art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Zgodnie z art. 5 k.c. w zw. z art. 232 zd 1 k.p.c. na powódzie spoczywał obowiązek udowodnienia, że posiadał wobec pozwanego roszczenie o zapłatę ze wskazanej w pozwie umowy pożyczki. Obowiązkowi temu strona powodowa nie sprostała.

Po pierwsze podnieść należy, że powód nie wykazała, aby pozwanego oraz pierwotnego wierzyciela łączyła umowa pożyczki. Z uwagi na stanowisko procesowe pozwanego, który podniósł, że powód nie udowodnił, że łączyła go z pierwotnym wierzycielem umowa pożyczki, powód winien przedstawić dowód na okoliczność zawarcia takiej umowy. Strona powodowa nie zaoferowała żadnego dowodu na okoliczność zawarcia w dniu 02 lutego 2014 roku umowy pożyczki pomiędzy pozwanym a pierwotnym wierzycielem.

Po drugie powód nie wykazał, aby skutecznie nabył jakąkolwiek wierzytelność wobec pozwanego na drodze przelewu wierzytelności. Wierzytelność objęta umową przelewu została bliżej sprecyzowana w wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy przelewu, który został przez stronę powodową przedstawiony w zakresie uniemożliwiającym ocenę, czy załącznik ten został uczyniony przez strony częścią umowy przelewu wierzytelności (k. 26). Z dokumentów przedstawionych przez powoda nie wynika, czy załącznik był częścią umowy przelewu oraz czy został prawidłowo podpisany przez osoby działające w imieniu stron umowy przelewu.

Dowodu zawarcia umowy pożyczki oraz umowy przelewu wierzytelności nie stanowił przedłożony przez powódkę wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu (...). Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu (...) jest jedynie dokumentem prywatnym w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie. Przyjęcie nawet, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu potwierdza fakt dokonania cesji (nabycia wierzytelności), to do wykazania skuteczności tego nabycia w świetle prawa cywilnego lub szerzej - do wykazania istnienia wierzytelności w razie zaprzeczenia przez pozwanego jej istnieniu, konieczne jest przedstawienie przez fundusz odpowiednich dowodów (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie, sygn. akt: VI ACa 287/14, Legalis 1213450). Obowiązujący przepis art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi wprost już przy tym pozbawia wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu (...) mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lutego 2015 roku, sygn. akt I ACa 824/14, LEX nr 1661137).

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy, na podstawie powołanych powyżej przepisów prawa, oddalił powództwo.

Orzeczenie w przedmiocie zwrotu kosztów procesu uzasadniał art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i z art. 109 § 1 i 2 k.p.c. Zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego

zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W niniejszej sprawie pozwany poniósł koszty procesu w kwocie 137,00 złotych, w tym 17,00 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 120,00 złotych, tytułem kosztów zastępstwa procesowego udzielonego pozwanemu przez radcę prawnego (§ 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych [Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804] – w brzmieniu sprzed nowelizacji rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku [Dz.U. z 2016 roku, poz. 1667], które weszło w życie 27 października 2016 roku).

Sygn. akt I C 1031/16

Zarządzenia:

(...)

R., 12.06.2016 .